

Jungfru Maria i sina många skepnader.

Den 18 februari hölls det föredrag på litteraturhuset i Göteborg. Föreläsare var Maria Meyer-Martins.

Titeln på föredraget: Jungfru Maria – Vad kan hon betyda för oss idag?

Det var ett mycket intressant och personligt föredrag, om Jungfru Maria som arketyper och vad hon har betytt genom tiderna. Ett föredrag som kommer sig av att Maria Meyer-Martins hade en längtan att djupare förstå och utveckla sitt förhållande till Jungfru Maria. Meyer-Martins är diplomerad psykosyntesguide och ordförande i C G Jungföreningen i Göteborg. Hon är inte teolog eller Mariolog, men en vanlig människa som ville lära känna Jungfru Maria närmare, även om hon har vuxit upp med jungfrun ständigt närvarande i det katolska livet.

Det blir tydligt i detta föredrag att Jungfru Maria förekommer i många skepnader, och att många andra skepnader förekommer i henne:

Som till exempel Jungfru Maria teotokos – gudabärska. Hon som bär barnet som är avlat av Gud, men som också släpper barnet när det måste gå sin väg; bära, skydda och släppa.

Jungfru Maria som immaculata – obefläckad. Fri från arvsynen från det ögonblick hon blev till. Vad är dock arvsynd, och vad kan en människa bli som får leva utan den? Vad blir en människa när hon ändå väljer att tjäna ett högre syfte, intuitivt och utan kalkyler och överenskommelser?

Jungfru Maria som sorgernas moder, som lidit och genomlidit, som likväl ber för alla syndare, nu och i vår dödsstund.

Jungfru Maria som visar sig för de små i samhället, och ber för dem. Som när hon visade sig för en mjölnardotter i Lourdes i Frankrike år 1858. Eller i Guadalupe, Mexiko, året 1531. Där visade hon sig inte för de nya främmande herrarna, utan för en enkel infödd bonde, och talade med honom på hans eget språk, och i en skepnad som han kände igen från den gamla tron. I Fátima i Portugal visade sig Jungfru Maria för tre herdebarn 1917. Barnen kunde förutspå att något särskilt skulle hända den 13 oktober 1917 och då inträffade ett väderfenomen som fick det att se ut som om solen skulle falla mot jorden.

Sedan dess är Fátima en av de största vallfartsorterna i Sydeuropa.

Med Jungfru Marias många skepnader är det så att hon är och blir vad människan behöver, för att leva i trygghet och förtröstan. De anknyter också till Erich Neumanns teorier. Denne psykolog och anhängare av Jung skrev år 1955 boken *The Great Mother*, som likt titeln antyder sammanför de olika modersarketyperna, och deras likheter och tvetydigheter. Det är arketyper som ständigt tycks återvända i nya former över hela världen; dessa gudomligheter som fyller ett djupt och obeskrivligt mänskligt behov.

Där är den stora frågan. Vad händer med den moderna människan, om hon inte kan ha en relation till det gudomliga? Ändå tycks det som om den stora modersarketyperna alltid har ännu en skepnad att framträda i, som passar varje människa i varje tidsålder.

Det var ett mycket intressant föredrag, både djupt personligt och lärorikt, och det gav en ny blick både

på det bekanta och det obekanta. En resa, som vi i publiken fått förmånen att få följa med på.

Stort tack till Maria Meyer-Martins för detta vackra föredrag!